

Ecojardí
AJUNTAMENT D'ALPICAT

17.30 h Lliurament de premis del 5è Concurs de Contes i Dibuixos de la Natura, a la sala d'actes de l'Ajuntament

18.00 h a 19.00 h Es continuaran fent diferents tallers al recinte firal

18.30 h Sorteig de plantes, materials i objectes de jardí entre els visitants a la fira.

19.00 h Cloenda de la 8a. fira Ecojardí, a càrrec de d'Il·lm. Sr. René Rettig, alcalde de Luchon (França). A continuació, aperitiu i comiat d'expositors.

Durant tots els dies que duri la fira, s'instal·larà un inflable gegant, com a recurs de difusió ludicofestiu, dins el Programa de gestió de residus municipals, per impulsar la recollida selectiva en origen. Organitzat per la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Alpicat

TALLERS

- Exposició de punta de coixí, a càrrec de l'Associació de Puntaires d'Alpicat
- Taller de xanques i malabars, a càrrec del Grup de Grallers d'Alpicat
- Taller de raku, a càrrec de 4 Mans
- Taller d'educació ambiental amb fabricació d'instruments musicals i jocs de so amb residus sòlids no orgànics, a càrrec d'Ecoart-didàctic
- Taller de construcció d'atrapasomnis i d'un tipi incensiarí, a càrrec d'Aulas al Sol
- Taller de jocs del Nepal, a càrrec de les educadores de la Ludoteca d'Alpicat
- Taller de bonsai, a càrrec d'Armand Guerra
- Taller de cistelleria, a càrrec de Pau Trepal

Horari: divendres dia 4, durant tot el dia
Dissabte: de 12.00 h a 14.00 h i de 18.00 h a 19.00 h
Diumenge: de 12.00 h a 14.00 h i de 17.00 h a 19.00 h

ZONES D'APARCAMENT

Pati del carrer del Nord i zona adjacent al consultori mèdic

ATRACCIONS

Les firetes estaran ubicades a les pistes del Parc del Graó.

L'organització es reserva el dret a canviar el programa sense avís previ.

Serveis socials

En data 10 de gener de 2003 s'obre la convocatòria i s'aproven les bases per a la concessió dels ajuts econòmics de suport a les persones amb dependència, dins el programa Viure en Família, informació que es va donar a la pàgina 7 de la revista número 15.

L'objecte d'aquest ajut econòmic és el de facilitar el manteniment de la persona en el seu propi entorn social i familiar, respectant la voluntat de permanència en el seu domicili.

La persona beneficiària dels ajuts econòmics del Programa és la persona amb dependència o, si escau, el seu representant legal.

Els requisits per sol·licitar l'ajut són els següents:

1. Acreditar la residència a Catalunya en la data de presentació de la sol·licitud

2. Que la persona amb dependència estigui en un dels col·lectius següents:

-Infants de 0 a 5 anys, amb un grau de disminució igual o superior al 75%.

-Persones entre 6 i 64 anys amb un grau de disminució igual o superior al 65 %, derivada de malaltia mental.

-Persones de 65 anys o més amb un nivell de dependència per a les activitats de la vida diària.

3. Que els ingressos de la persona amb dependència, i, si escau, de la seva unitat de convivència, no superin el límit d'ingressos econòmics establerts en la convocatòria.

4. Que la persona amb dependència no visqui en un centre residencial de serveis socials o sociosanitari.

La convocatòria restarà oberta tot l'any 2003. SERVEIS SOCIALS

En data de 28 de gener, s'obre la convocatòria i s'aproven les bases per a la concessió d'ajuts de suport a les famílies amb infants menors de tres anys i per a famílies nombroses amb infants menors de sis anys.

Poden demanar l'ajut, les unitats familiars que compleixin aquests requisits:

-Que siguin residents a Catalunya.

-Que tinguin al seu càrrec infants menors de 3 anys, nascuts entre l'1 de gener de 2000 i el 31 de desembre de 2003, ambdós inclosos. L'ajut consisteix en una quantitat de 525 € per cada infant.

-Aquells que acreditin la condició de família nombrosa i que tinguin al seu càrrec infants menors de 6 anys, nascuts entre l'1 de gener de 1997 i el 31 de desembre de 2003, ambdós inclosos. L'ajut consisteix en un ajut de 600 € per cada infant.

Aquests ajuts són universals, és a dir, no sotmesos al nivell d'ingressos de la unitat familiar, entenent per unitat familiar la integrada pel pare i la mare, o per qualsevol d'ells, i els seus fills i filles.

Fins quan es pot demanar l'ajut?

El termini de presentació de les sol·licituds s'acaba el 31 de desembre de 2003.

Es pot demanar l'ajut a través del portal de l'Administració Oberta de Catalunya:

902 01 23 45 (24h) <http://www.cat365.net>

Podem adreçar-vos a l'Oficina de Benestar i Família més propera i també a l'Ajuntament d'Alpicat (oficina de serveis socials)

El llegat del naufragi del RMS Titànic

A l'època de la seva avarada, el Titànic es va considerar el paradigma dels avenços tecnològics. Va ser, sense dubtar-ho, una de les més esplèndides creacions de l'home i l'objecte mòbil més gran creat per la humanitat. Construït en l'època en què els transatlàntics eren vistos com les supremes creacions de l'home, el Titànic va representar el que se'n diu el *state of the art* en termes d'enginyeria i assoliment estètic. Era l'orgull d'una era, un temps de grans expectatives i meravelloses mestries tecnològiques, així com un temps d'emigració cap al Nou Món amb l'esperança d'una millor vida. Va ser també època d'opulència i les distincions de classe entre rics i pobres eren molt reals i molt marcades.

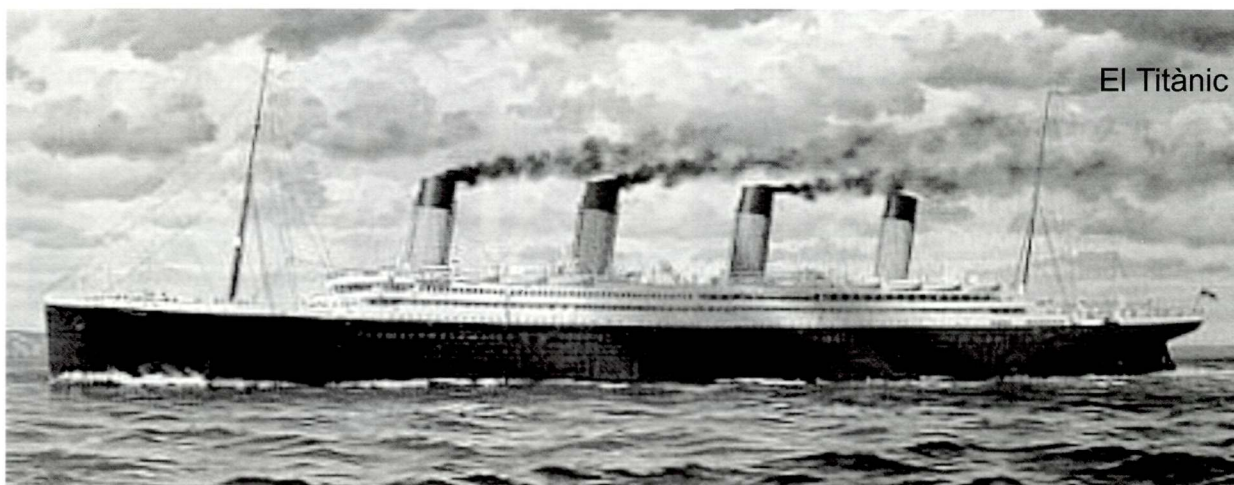
L'enfonsament del Titànic, al cinquè dia del seu viatge inaugural, el 14 d'abril de 1912, ha estat comparat amb l'explosió de la llançadora espacial Challenger el 28 de juny de 1986. D'alguna manera, els dos successos tenen impressionants similituds.

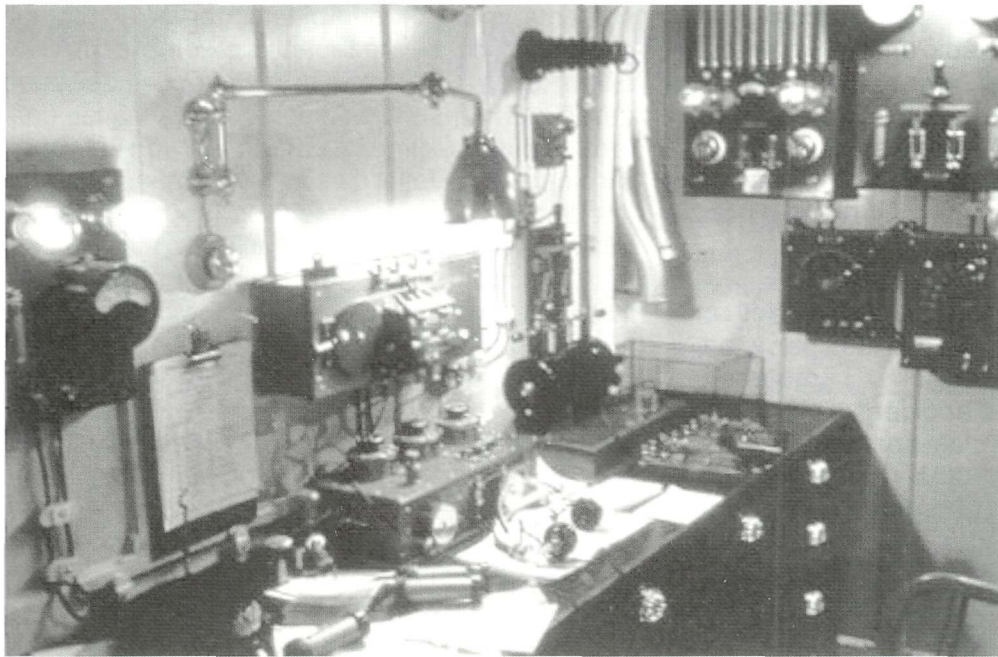
Els generadors elèctrics i l'equipament de ràdio a bord del Titànic eren d'allò millor del seu temps. L'equip de ràdio era construït per Marconi Company, el proveïdor dominant d'equips de ràdio i de ràdio operadors de l'època. Alimentat per un motor generador de 5 KW i amb el suport d'un generador d'emergència i bateries, la ràdio del vaixell tenia garantit un abast d'uns 400 Km sota qualsevol condició atmosfèrica i normalment podia mantenir comunicacions fins a més de 700 Km. El sistema d'antenes per a aquest equipament de ràdio es pot veure clarament en la majoria de les fotografies del vaixell. Consistia en quatre fils estesos entre dos pals, el primer situat cap a $\frac{1}{4}$ del camí des de la proa del vaixell i l'altre prop de la popa. L'alçada de

l'antena era de 60 metres sobre el nivell de l'aigua. L'antena estava alimentada per quatre línies individuals, que semblaven sortir de la sala de ràdio, davant de la primera de les quatre grans xemeneies del vaixell.

L'operador de ràdio en cap era John "Jack" Phillips, de 25 anys, i el segon operador, de 21 anys, era Harold Bride. El transmissor de ràdio era del tipus d'espurna i l'operador emprava un manipulador per a transmetre una versió continental de codi Morse, que és lleugerament diferent del codi Morse americà. La ràdio del vaixell requeria realment de dues habitacions separades, una per al receptor i una altra per al transmissor, per a evitar que el fort brunzit del transmissor fes interferència en el receptor.

La nit del 14 d'abril de 1912 els dos operadors de ràdio estaven ocupats intentant posar-se al dia en la transmissió del trànsit (1) de missatges que s'havia acumulat la nit anterior a causa d'alguns problemes amb l'equip de ràdio del vaixell. Phillips havia arreglat el problema a les 5 de la matinada, però, aparentment, hi havia molt trànsit dels passatgers a l'hora que ho va fer. El primer missatge que va rebre va ser el d'un altre vaixell que l'avisava de la presència de gel. Un avís similar es va rebre del vapor grec Athina, alertant sobre: "camps de gel a 41 graus, 51 minuts nord, 49 graus, 52 minuts est". Altres missatges similars es van copiar (2) i entregar al capità del Titànic. A les 21.30 hores Phillips va rebre un altre avís de gel, aquest des del vaixell Masaba, al qual Phillips va replicar: "gràcies", i va tornar a enviar el trànsit dels passatgers. El missatge del Masaba alertava sobre un enorme cap de gel, de quilòmetres d'amplada, però el Titànic va continuar el seu rumb a tota màquina i gairebé a la seva màxima velocitat de 25-30 nusos (3).

La sala de ràdio

A les 22.55 hores el vaixell de càrrega Californian va enviar un altre avís de gel per al Titànic afirmant: "Hem hagut de parar, estem envoltats de gel"; a la qual cosa Phillips va contestar: "cal·leu! Estem ocupats treballant amb Cape Race" (Cape Race era una estació de ràdio terrestre situada a Newfoundland). L'operador del Californian el va complaure i va apagar la seva ràdio tota la resta de la nit. Tenint en compte els quatre missatges que l'avisaven, el capità Edward J. Smith va donar ordre de canviar de rumb diverses milles al sud de la trajectòria habitual.

A les 23.44, del diumenge 14 d'abril de 1912, el Titànic va xocar amb un iceberg (4) i va suportar tot un seguit de cops i rascades que van ocasionar una filera de forats en el seu casc, les dimensions eren tan sols d'uns dos metres quadrats. El Titànic podria haver flotat amb dos dels seus setze compartiments inundats, però, a causa de la cadena de danys en el casc, els primers cinc compartiments van ser inundats. La paret entre els compartiments estancs tan sols arribava a l'alçada de la coberta E i, quan la proa es va començar a enfonsar, l'aigua va sobreixir per damunt d'aquestes parets, inundant successivament els altres compartiments.

La tripulació es va adonar que el Titànic es podria enfonsar ràpidament. També sabia una altra cosa que ignoraven els passatgers: tan sols hi havia llanxes de salvament per a només la meitat d'ells.

A les 00.15 hores, es va ordenar als operadors de ràdio del Titànic que enviessin el senyal CQD MGY (aquest senyal volia dir: atenció totes les estacions, perill; MGY era l'indicatiu

(5)del Titànic). Al començament Phillips i Bride feien broma sobre qui seria el primer a enviar el nou senyal de socors, SOS. Més tard, Phillips va ser el que va enviar l' SOS i ho va continuar fent fins que els equips van començar a fallar. Mentre feia això, Bride va començar a recollir algunes coses que pensava que necessitarien per a salvar-se. En aquestes, es va trobar un home que els volia robar un dels salvavides de la sala de radio. Els dos operadors de ràdio se li van tirar al damunt, colpejant-lo i allí el van deixar mentre ells s'escapaven de la sala de ràdio.

A unes 58 milles del Titànic, Harold Cottam, l'operador de ràdio del vaixell més petit, Carpathia, havia escoltat els senyals de socors del Titànic als voltants de les 00.25 hores. En un esforç heroic la tripulació del Carpathia es va llançar en mig de les gelades aigües en una carrera cap al lloc on s'enfonsava el Titànic. Hi arribaren en quatre hores. El capità i la tripulació del Carpathia van ser premiats amb diverses medalles pels seus heroics esforços envers els supervivents del Titànic. En els anys posteriors, el Carpathia va continuar fent el servei de passatgers entre Liverpool i Nova York. Va ser torpedinat per un submarí alemany U-55 i es va enfonsar el 15 de juliol de 1918. Cinc dels enginyers de la tripulació van morir, els seus 215 passatgers i la resta de la tripulació van sobreviure. Ben poca gent està al corrent de l'últim destí del Carpathia.

A partir del malson del Titànic hi va haver una gran quantitat d'informacions a la premsa i tot un seguit d'investigacions per part dels governs dels Estats Units i de la Gran Bretanya. D'elles en va sortir la Federal Radio Act de 1912, que va marcar la primera implicació del govern dels Estats Units en la regulació de les comunicacions per ràdio. Entre